

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 6. oktober 2023
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Julie Heidi Sørensen
Sagsnr.: 2023-0030-9440
Dok.: 2972958

Besvarelse af spørgsmål nr. 1285 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1285 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 8. september 2023. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Mikkel Bjørn (DF).

Peter Hummelgaard

/

Tue Vemmelund

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1285 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren bekræfte eller redegøre for, om den lange sagsbehandlingstid i politiet og retssystemet generelt kan medføre, at anklagemyndigheden bliver afskåret fra at nedlægge påstand om udvisning, og hvis dette er tilfældet, vil ministeren da yderligere redegøre for omfanget af denne problematik og de tiltag, der er iværksat for at adressere denne udfordring?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigsadvokaten, der har oplyst følgende:

”Det følger af straffelovens § 82, stk. 2, at det ved straffens fastsættelse kan indgå som en formildende omstændighed, at straffesagen mod gerningsmanden ikke er afgjort inden for en rimelig tid, uden at det kan bebrejdes gerningsmanden. Sagsbehandlingstiden kommer dog kun i betragtning som formildende omstændighed, hvis dette er nødvendigt på grund af kravet i artikel 6 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK) om behandling af sagen inden for en rimelig frist.

I praksis vil der som følge heraf godt kunne være sager, hvor straffen nedsættes pga. lang sagsbehandlingstid, hvilket efter omstændighederne vil kunne have betydning for mulighederne for udvisning. Det vil f.eks. være tilfældet, hvis udvisning konkret er betinget af, at der idømmes en ubetinget frihedsstraf, men der pga. lang sagsbehandlingstid kun idømmes en betinget frihedsstraf. I det tilfælde vil den lange sagsbehandlingstid således kunne betyde, at betingelserne for udvisning ikke længere er opfyldt.

Det kan hertil tilføjes, at straffelovens § 82, stk. 2, er indsat ved lov nr. 2601 af 28. december 2021 om ændring af straffeloven, retsplejeloven, hvidvaskloven og forskellige andre love (Implementering af initiativer i aftale om politiets og anklagemyndighedens økonomi 2021-2023, herunder etablering af National Enhed for Særlig Kriminalitet), der trådte i kraft den 1. januar 2022. Bestemmelsen i stk. 2 erstattede den tidligere bestemmelse i straffelovens § 82, nr. 13, hvoraf det fremgik, at det ved straffens fastsættelse i almindelighed skulle indgå som formildende omstændighed, at straffesagen mod gerningsmanden ikke er afgjort inden for rimelig tid, uden at det kan bebrejdes gerningsmanden.

Formålet med ændringen af straffelovens § 82 er således at begrænse anvendelsen af strafnedsættelse grundet lang sagsbehandlingstid mest muligt inden for rammerne af EMRK. Dette medfører, at lang sagsbehandlingstid, der ikke kan bebrejdes gerningsmanden, i modsætning til tidligere kun kommer i betragtning som formildende omstændighed ved strafudmålingen, hvis straffastsættelsen ellers ville være i strid med EMRK artikel 6, stk. 1.

Det bemærkes i forlængelse heraf, at det fremgår af forarbejderne til det nye stk. 2, at det i alle tilfælde vil bero på en konkret vurdering, hvornår den tidsmæssige udstrækning af en sag vil udgøre en krænkelse af artikel 6. Ved vurderingen af sagsbehandlingstidens rimelighed inddrages kriterierne sagens kompleksitet, parternes adfærd og de relevante myndigheders adfærd. Ved vurderingen af myndighedernes adfærd lægges vægt på sagens betydning for sigtede eller tiltalte. Endelig beror vurderingen på en helhedsbedømmelse af sagen, jf. Folketingstidende 2021-22, tillæg A, L 14 som fremsat, side 11.

Rigsadvokaten skal afslutningsvis bemærke, at det er Rigsadvokatens umiddelbare vurdering, at det formentlig vil være begrænset, i hvor mange sager lang sagsbehandlingstid vil have betydning for, om der kan ske udvisning. Dette gælder ikke mindst efter ændringen af straffelovens § 82, jf. ovenfor.”